

Venecia, 30 de Outubro de 1917.

Querido fillo meu,

As cousas por aquí torceronse moito. O teu proxenitor naceu fai dous días, atópase en moi boas condicións, tivemos a sorte de que nacera varón. Pola contra a túa dona non tivo a mesma sorte, morreu desangrada durante o longo parto, a matroa non deu feito máis pola súa vida. As súas últimas palabras foron dedicadas pra vos. Dixo, nunca olvidarei ao meu home, dille que se volva casar cunha boa muller para así poder criar o noso querido fillo. E que non sufra pola miña perda.

Mentres tanto, estoume encargando eu do pequeno Raphael ademáis de ir traballar a fábrica. Case non gana para vivir e as nosas condicións son pésimas, traballamos de sol a sol sen tempo de descanso. Atópome moi cansa, pero será só afacerme.

Espero que regreses pronto, para coñecer ao teu fillo.

Túa mai, a que te recorda.